

для її практичної реалізації. Проте фінансово-економічний інструмент і визначає метод оцінки та відрізняє один метод від іншого, й одночасно є вихідними даними. У кожного методу є своя методологія оцінювання, і методологія опирається на свої фінансово-економічні інструменти.

Проаналізувавши методи оцінки екосистем, екосистемних активів територіальних громад, екосистемних послуг, нами визначено, що для вартісної оцінки екосистемного капіталу, який надає екологічні послуги населенню й територіальним громадам зокрема, доцільно в першу чергу використовувати витратний метод оцінки. АП екосистем є складовою екосистемного активу, який надає екологічні послуги населенню. Необхідно наголосити, що методи вартісного оцінювання екосистемного капіталу, який надає екологічні послуги населенню, АП екосистем можуть бути застосовані не лише на місцевому рівні, а й районному, обласному й державному рівнях як екосистемних активів територіальних громад, районів, областей, держави. Вклад екосистемних послуг в доходи місцевого бізнесу та місцевого населення може зрости після їх вартісної оцінки й збереження легко ранимих локальних екосистем.

Література

1. Юрак В.В. Теоретико-методический подход к оценке общественной ценности природных ресурсов : диссертация на соискание ученой степени кандидата экономических наук. 08.00.05 – Экономика и управление народным хозяйством (экономика природопользования). Екатеринбург, 2017. 258 с.

УДК: 330.341.1

С.В. Красножон

*к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»
svetle@ukr.net*

М.О. Ватрушкіна, О.О. Ковіня

*студентки 2 курсу факультету фінансів групи ФК-201,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»
vatrushkinamaria07@gmail.com
aleksandra.kovinia@gmail.com*

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

GLOBAL TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP

МИРОВЫЕ ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

Анотація. Вказано основні світові тенденції інноваційного розвитку підприємств. Обґрунтовано та проаналізовано найпоширеніші з них. Здійснено загальний аналіз щодо впровадження інновацій у діяльність світових корпорацій.

Abstract. Indicated the main world tendencies of innovative development of enterprises. Substantiated and analysed the most common of them. Done a general analysis of the implementation of innovations in the activities of global corporations.

Аннотация. Указаны основные мировые тенденции инновационного развития предприятий. Обоснованы и проанализированы наиболее распространенные из них. Осуществлен общий анализ по внедрению инноваций в деятельность мировых корпораций.

У сучасному світі використання інноваційної діяльності відіграє важливу роль у розвитку підприємництва, в основі якого лежить постійний пошук можливостей, щоб задовольнити нові потреби споживачів, тобто приділяється основна увага впровадженню інновацій задля підвищення конкурентоспроможності підприємництва на ринку. Аналізуючи український ринок, важливо вказати на те, що зарубіжні підприємства мають перевагу над національними, адже їх продукція є більш якісною та більш модернізованою.

Одними із основних світових тенденцій є, звичайно, збільшення кількості інноваційних підприємств та заснування різних дослідницьких центрів при цих корпораціях. Адже чим більше модернізованих підприємств буде представлено на ринку, тим більшу вони матимуть можливість завоювати лідерські позиції на ньому, зберігати високі темпи розвитку, скорочувати рівень своїх витрат та досягати високих показників прибутку. А заснування нових дослідницьких центрів дозволить освоїти нові технології, випускати нові товари і послуги тощо[1].

На сьогодні, у провідних країнах світу збільшення інвестицій та посилення державної підтримки є найважливішою тенденцією у розвитку інноваційної діяльності підприємств. Інвестування в інновації відбувається не тільки за допомогою власних коштів підприємств, а й через залучення бюджетних коштів. Очевидним є те, що держава повинна не лише підтримувати чи стимулювати інноваційний розвиток вітчизняних компаній, більш того, вона повинна заохочувати їх до інноваційної діяльності. У даному аспекті позитивним є досвід країн ЄС щодо стимулювання інноваційної діяльності, де надається державна підтримка підприємствам, які розробляють і реалізують нові товари й технології. В Італії, Іспанії та Португалії це податкові пільги, за допомогою яких стимулюються всі підприємства, пов'язані з розробкою та впровадженням інновацій; у Німеччині, Фінляндії, Швеції — субсидії й кредити за зниженими відсотковими ставками [2].

Наступною значущою тенденцією є використання мережних інновацій. Найбільш широко відомим прикладом використання інноваційних мереж став їх розвиток у межах рамкових програм ЄС. Це була спроба розбудувати мережеві інноваційно-інформативні структури, що мали б об'єднати національні інноваційні системи, підвищити рівень їхньої координації і взаємодії, аби вони могли скласти конкуренцію США. Додатковою функцією такої політики була спроба підтримати інноваційний розвиток у районах, віддалених від основних центрів економічної активності. Прикладом різноманітних регіональних організацій мережевого типу є: тематичні мережі, Інноваційні регіони Європи (Innovating Regions in Europe, IRE), європейська мережа бізнес-інноваційних центрів (Business Innovation Centres, BIC), мережі регіонів знань (Regions of Knowledge) та інші мережі переваг (Networks of Excellence) [3].

Також актуальною проблемою у світі є рівень екологічної безпеки та майбутнє населення планети. Тому важливою тенденцією є покращення технологій виробництва, запровадження еко-інновацій та пошук нових видів сировини і різних комбінацій ресурсів. Сучасна світова екологічна криза спричиняє необхідність швидкого інноваційного розвитку економіки та впровадження екологічних інновацій в усі сфери людського життя. Так як розвинені країни світу характеризуються безпекою та високою надійністю своєї продукції, то впровадження ресурсозберігаючих технологій на їх підприємствах є важливою характеристикою якості їхньої технології та обладнання. Ресурсозберігаючими технологіями є технології безвідходні або маловідходні, які потребують менше витрат ресурсів на виготовлення і експлуатацію[4].

Іншою важливою тенденцією є формування робочої сили на підприємствах, яка буде здійснювати інноваційну діяльність. Адже наявність висококваліфікованої робочої сили гарантує якісний та швидкий інноваційний розвиток підприємств. І незважаючи на те, що у сучасному світі наявна поширеність витіснення людської сили машинами, все одно новітні технології потребують поєднання як людської праці, так і сучасних технологічних нововведень. Тому основні світові навички, які є ключем до успіху інноваційного підприємництва, — це вміння працювати як з новими технологіями, так і з людьми, тобто гнучкість і співробітництво.

І останньою з розглянутих тенденцій є впровадження співробітництва з міжнародними компаніями в інноваційній сфері, адже навіть науковці та дослідники високорозвинених країн стверджують, що технологічна потужність економіки залежить не тільки від наявності власних інновацій, але й від здатності впроваджувати технології, що вироблені в інших країнах, для власної системи виробництва і споживання. Тобто країни можуть стати більш модернізованими в інноваційній діяльності за допомогою залучення інвестицій іноземних корпорацій задля організації виробництва товарів за їх технологіями на своїй території. Водночас, велике значення має географічне положення приймаючої країни, адже чим ближче країна розташована до потенційних ринків збуту, тим більш ефективною буде співпраця цих країн.

Підсумовуючи все вищесказане, ми можемо стверджувати, що інновації є рушійною силою економічного розвитку кожної нації. Тому інноваційне підприємництво вважається ключовим фактором забезпечення процвітання успішної діяльності як корпорації, так і країни в цілому. Інновація сьогодні — це засіб виживання, збереження конкурентоспроможності та подальшого розвитку підприємства.

Література

1. Лазутін Г.І. Сучасні тенденції розвитку інноваційної діяльності. Інститут економічного прогнозування НАН України, 2003. URL: http://eip.org.ua/docs/EP_03_2_99_uk.pdf
2. Rodica Crudu. The Role of Innovative Entrepreneurship in the Economic Development of EU Member Countries. Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation 15(1): 35-60, January 2019. DOI: 10.7341/20191512. URL: https://www.researchgate.net/publication/332097612_The_Role_of_Innovative_Entrepreneurship_in_the_Economic_Development_of_EU_Member_Countries
3. Січкаренко К.О. Мережева організація інноваційної діяльності. Київ: Національна академія наук України ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН УКРАЇНИ", 2015. URL: <http://ief.org.ua/docs/sr/289.pdf>
4. Приходько І.В. Підходи до трактування сутності поняття «еко-інновації». Міжнародний науковий журнал «Інтернаука» // № 2(42), 2 т, 2018. URL: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/mnj_2018_2\(2\)_12.pdf](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/mnj_2018_2(2)_12.pdf)

Тетяна Жамбей

*аспірантка кафедри економіки підприємства
та організації підприємницької діяльності
ДВНЗ «ОНЕУ»
shambei.tanya@gmail.com*

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

INFORMATION AS AN OBJECT OF MANAGEMENT

ИНФОРМАЦИЯ КАК ОБЪЕКТ УПРАВЛЕНИЯ

Анотація. Розкрито теоретичні та практичні аспекти поняття «інформація» як об'єкту управління, окреслено основні методи управління інформацією.

Abstract. The theoretical and practical aspects of the concept of «information» as an object of management are revealed, the basic methods of information management are outlined.

Аннотация. Раскрыты теоретические и практические аспекты понятия «информация» как объекта управления, обозначены основные методы управления информацией.

Сучасне суспільство є «інформаційним». Тому інформація є важливою складовою діяльності підприємства, і об'єм цієї інформації настільки великий, що її потрібно структурувати та управляти нею. Раніше цьому не надавали значення. Але зараз інформаційні